

DECIZIA nr. 279 din 08.04.2015 privind solutionarea
contestatiei formulata de **MM**,
cu domiciliul in ..., sector q, Bucuresti,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sectorului q a Finantelor Publice cu adresa nr., inregistrata sub nr. cu privire la contestatia domnului MM transmisa prin poșta în data de și inregistrata sub nr.

Obiectul contestatiei il constituie decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din străinătate de persoane fizice pe anul 2013 nr. dia/2014 prin care s-a stabilit in sarcina contribuabilului un impozit pe venit in suma de **V lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul MM.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Domnul MM solicita anularea deciziei de impunere anuala pentru veniturile realizate din străinătate de persoane fizice pe anul 2013 nr. dia/2014 pentru suma de V lei sustinand ca impozitul corespunzător dividendelor obținute din Austria au fost impozitate la sursă, pe baza cotei de impozit de 25%.

În susținerea contestației contribuabilul a anexat decizia de impunere și documentul justificativ privind impozitul pe dividende.

II. În baza declarației de venit nr./26.05.2014 organele fiscale din cadrul Administratiei Sectorului q a Finantelor Publice au emis decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoane fizice pe anul 2013 nr. dia/2014 prin care s-a stabilit in sarcina contribuabilului un impozit pe venit in suma de V lei.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatorului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca pentru veniturile din dividende obținute din străinătate contribuabilul poate beneficia de credit fiscal extern, în condițiile în care nu a prezentat certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate eliberat de autoritățile fiscale străine competente.

În fapt, pentru veniturile din dividende obținute din Austria în sumă de 1.236 lei organele fiscale au stabilit în sarcina domnului MM un impozit pe venit în sumă de V lei, fără recunoașterea vreunui credit fiscal extern.

În drept, potrivit art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 91. – (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, **pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern**, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) **Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:**

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. **Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;**

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41”.

În legătura cu aplicarea impozitului pct. 209 și pct. 210 din Normele metodologice date în aplicarea art. 91 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare definește următoarele:

”209. (3) Declarația privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, însoțită de următoarele **documente justificative:**

a) documentul menționat la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului și impozitul reținut în România pentru salariul plătit în străinătate;

b) contractul de detașare;

c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

d) **certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin**, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, **eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul**, precum și orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a venitului statului străin”.

”210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declarația privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat și impozitul

plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul și cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri”.

În speță, se reține faptul că domnul MM solicită acordarea creditului fiscal extern în baza documentului intitulat ”Document justificativ privind impozitul pe dividende” eliberat la data de 28.04.2014 de R SA – Direcția back office pasive și tranzacții pentru a justifica că emitentul acțiunilor X AG cu sediul în Austria a reținut la sursă un impozit la sursă de 25%, respectiv H euro.

Or, acest document, eliberat de R SA în calitate de intermediar **nu poate fi calificat ca document justificativ pentru acordarea creditului fiscal extern întrucât nu este eliberat de autoritatea fiscală din Austria**, așa cum se prevede în mod expres la art. 91 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. Mai mult, documentul nu este eliberat nici de plătitorul de venit - X AG din Austria – ci de către un intermediar.

Prin urmare, pretenția contribuabilului MM de luare în considerare a impozitului reținut în străinătate, respectiv de a i se acorda credit fiscal extern apare ca neîntemeiată, nefiind justificată cu documente eliberate de autoritățile fiscale din statul de proveniență a veniturilor.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 91 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 209 alin. (3) lit. d) și pct. 210 din Normele metodologice date în aplicarea art. 91 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

Respinge contestația domnului MM împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoane fizice pe anul 2013 nr. dia/2014, emisă de Administrația Sectorului q a Finanțelor Publice pentru impozitul pe venit în suma de V lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.